

na jove plana jove plana jove

SALVADOR ESPRIU

La producció literària d'Espriu, és d'una qualitat permanent, absoluta. Al llarg de la seva obra poètica, es descobreix fàcilment, un dels seus més grans centres d'interès:

— La preocupació per aquesta terra i aquesta societat que té al seu entorn.

Avui hem escollit una de les seves poesies per aquesta revista que ens ha semblat interessant:

ASSAIG de CANTIC en el TEMPLE

Oh, que cansat estic de la meva covarda, vella, tan salvatge terra, i com m'agradaria d'allunyar-me'n, nord enllà,

on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç!

Aleshores, a la congregació, els germans dirien desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu, així l'home que se'n va del seu indret", mentre jo, ja ben lluny, em riuria de la llei i de l'antiga saviesa d'aquest meu àrid poble.

Però no he de seguir mai el meu somni i em quedaré aquí fins a la mort. Car sóc també molt covard i salvatge i estimo a més amb un desesperat dolor aquesta meva pobra, bruta, trista, dissortada pàtria.

COSES QUE ES DIUEN I A VEGADES ES FAN

—Saps? Ja n'estic ben tipa de tota aquesta gent! No fan res més que criticar-me per si faig o si no faig! Un dia d'aquests marxaré.

—Noia, potser no n'hi ha per tant, no en facis massa cas de la gent!

—T'asseguro que quan pugui fumo el camp a França.

—No siguis burra! I què hi faràs allà?

—Doncs mira, treballar!

—Ah si? I en què treballaràs?

—En una oficina, igual que aquí.

—Doncs, per fer el mateix, queda't aquí.

—No fumis tu! En aquesta societat no es pot fer res, el millor és marxar i anar a un país on les coses funcionin millor.

—Ah, és clar! És molt fàcil! I si a França no trobes el que vols?

—Aniré a un altre lloc, i a un altre, i a un altre, fins que ho trobi.

Sí, és veritat! La meva mare diu que conten d'un home que vivia en una gran ciutat, i un dia sortint de la seva casa de palla i mirant el palau de marbre del rei, es va posar a cridar, dient: «Vull començar una nova vida, me'n vaig cap un altre país», i molta gent el va seguir, i la comitiva s'anava fent més gran per cada país que passaven, fins que la cua de gent era inacabable, i tots cridaven: «Volem una vida nova, anem cap un altre país».

Van arribar a un país on feia molt de fred i no hi havia estiu, llavors el grup va minvar; van arribar a un altre país on feia molt sol i no hi havia hivern, no els va agradar i el grup va minvar més. Van arribar a un altre país tot ple d'or, però no hi havia ni plantes, ni ocells, i el grup va minvar més, i més, i més, fins que tan sols va quedar un home, i aquest va arribar a una altra ciutat on hi havia un palau de marbre al mig i tot de cases de marbre al voltant i encara cridava: «Vull començar una nova vida»!

Havia passat molt de temps, i el vell no es recordava que la terra és rodona i que aquella era la seva ciutat, saps?

Llavors tots els de la ciutat se'n van riure i l'hi van dir: «No hi caps a la nostra ciutat!, ja és plena! I tothom viu feliç perquè vàrem treballar per aconseguir-ho!»

El vell va marxar tot sol, i diu la mare que encara no ha trobat el país per començar la seva vida.

Penses fer igual tu?

—Saps què penso? Que ja se el que em cal fer. Gràcies!

Isabel Valls

AVISO PARA LOS QUE AUN NO TIENEN "UHF"

antes de ver otro televisor pregunte por el nuevo modelo de IBERIA con la UHF preparada para la perfecta recepción de todas las emisiones del mañana sin perturbaciones ni interferencias.

SINKRO-CC

infórmese en:

Auto = Moto **SASTRE**
GRANOLLERS

sastrería camisería
RIERA
Pl. OLLAS, 18
Teléf. 514
GRANOLLERS